

Future for America at Hulyo 18, 2020 - Bilang Apat

Jeff Pippenger

2023-09-19

Isang libo walong daan at animnapu't tatlo

Ang mensahe ng mga kabanata walo at siyam ng Daniel, na kinakatawan ng Ilog Ulai, ay inalisan ng tatak noong 1798. Ang hula ng kabanata walo ay binigyang-kahulugan sa kabanata siyam ni Gabriel, ngunit hindi ito naganap hangga't hindi muna naghandog si Daniel ng isang panalangin, na itinuturing na isa sa mga pinakamahalagang panalangin ng tao sa Bibliya. Sa panalanging iyon, ipinahayag ni Daniel na kaniyang naunawaan na ang pagkatiwangwang ng Jerusalem ay tatagal ng pitumpung taon, ayon sa kaniyang natuklasan sa aklat ni Jeremias.

Sa unang taon ni Dario na anak ni Ahasuero, mula sa lahi ng mga Medo, na ginawang hari sa kaharian ng mga Caldeo; sa unang taon ng kaniyang paghahari, ako, si Daniel, ay nakaunawa sa pamamagitan ng mga aklat ng bilang ng mga taon, na tungkol dito ay dumating ang salita ng Panginoon kay Jeremias na propeta, na kaniyang tutuparin ang pitumpung taon sa mga kagibaan ng Jerusalem. Daniel 9:1, 2.

Itinukoy din ni Jeremias na sa pagtatapos ng pitumpung taon na yaon ay mamamatay si Belsasar, nang sakupin ni Ciro, ang Heneral ni Dario, ang Babilonia.

At ang buong lupaing ito ay magiging kagibaan at katigilan; at ang mga bansang ito ay maglilingkod sa hari ng Babilonia sa loob ng pitumpung taon. At mangyayari, kapag natupad na ang pitumpung taon, na aking parurusahan ang hari ng Babilonia at ang bansang yaon, wika ng Panginoon, dahil sa kanilang kasamaan, pati ang lupain ng mga Caldeo; at gagawin ko iyon na pagkatiwangwang magpakailanman. Jeremias 25:11, 12.

Tinukoy din ni Daniel na ang pitumpung taon ng pagkatiwangwang ay katuparan ng isang propesiya na itinala ni Moises.

Oo, ang buong Israel ay sumalansang sa Iyong kautusan, maging sa pagtalikod upang huwag sumunod sa Iyong tinig; kaya't ibinuhos sa amin ang sumpa at ang panunumpang nasusulat sa kautusan ni Moises na lingkod ng Diyos, sapagkat kami ay nagkasala laban sa Kaniya. At pinagtibay Niya ang Kaniyang mga salita, na Kaniyang sinalita laban sa amin, at laban sa aming mga hukom na humukom sa amin, sa pagpapasapit sa amin ng malaking kasamaan; sapagkat sa ilalim ng buong langit ay hindi naganap ang tulad ng naganap sa Jerusalem. Ayon sa nasusulat sa kautusan ni Moises, ang lahat ng kasamaang ito ay sumapit sa amin; gayunma'y hindi namin iniharap ang aming panalangin sa harap ng Panginoon naming Diyos, upang kami'y manumbalik mula sa aming mga kasamaan at maunawaan ang Iyong katotohanan. Daniel 9:11-13.

Ang "panunumpa" na binali ng Israel na nagbunga ng "sumpa" ay ang "pitong ulit" ng Levitico dalawampu't anim. Ang salitang isinalin bilang "pitong ulit" sa Levitico dalawampu't anim ay siya

ring salitang Hebreo na isinalin bilang "panunumpa" sa Daniel siyam. Ang panunumpa ni Moises, na kinakatawan ng salitang isinalin bilang "pitong ulit," ay ang unang propesiyang ukol sa panahon na natuklasan ni William Miller, at ito ang una sa kaniyang mga saligang katotohanan na isinantabi noong 1863. Si William Miller ay kumakatawan kay Elias, at ito'y pinagtibay ng Espiritu ng Propesiya.

"Libu-libo ang naakay upang yakapin ang katotohanang ipinangaral ni William Miller, at ang mga lingkod ng Diyos ay itinindig sa espiritu at kapangyarihan ni Elias upang ipahayag ang mensahe." Early Writings, 233.

Noong 1863, nagtapos ang kilusang Millerita sapagkat yaong dating nasa kilusang iyon ay nagsimula ng Simbahang Adventista ng Ikapitong Araw. Nang magsimula sila bilang isang simbahan, nagtapos ang kilusan. Nagtapos ito nang kanilang pinatay si Moises, na inilarawan sa "pitong ulit" ng Levitico 26, at nang kasabay nilang pinatay si Elias, ang sugo na nagharp ng "panunumpa" ni Moises sa kilusan. Kapwa pinatay sina Moises at Elias noong 1863 at hindi sila bubuhaying muli hanggang pagkaraan ng Setyembre 11, 2001, nang ibinalik ng Diyos ang kilusang Future for America sa mga dating landas.

Kinilala ng Future for America ang Setyembre 11, 2001 bilang pagdating ng ikatlong aba, at ang nagpapatibay sa pagkilalang yaon sa pag-atake ng Islam noong Setyembre 11 ay ang kasaysayan ng unang dalawang aba na tinukoy ng mga Millerita, na tiyak na kinakatawan sa kapwa talahanayan ng mga tagapanguna noong 1843 at 1850. Sa pagbabalik sa kasaysayan ng mga Millerita upang pagtibayin ang kasalukuyang gampanin ng Islam, binuksan ng Panginoon ang pagkaunawa ng Future for America hinggil sa "pitong panahon" ng Levitico dalawampu't anim, na nakalarawan sa kapwa talahanayan sa gitnang hanay. At sa kapwa talahanayan, ang pinakasentro ng gitnang hanay ay ang krus. Nang pinatnubayan ng Diyos ang pagbuo ng dalawang talahanayan ni Habakuk, tiniyak Niya na ang "sumpa" ni Moises, ang "pitong panahon" ng Levitico dalawampu't anim, ay siyang sentro ng lahat ng ibang paglalarawang propetiko at na sa kapwa talahanayan si Cristo ay inilagay sa mismong gitna.

Ito ay tumutugma sa isang takdang yugto ng panahon na matatagpuan sa isa pang propesiya, na ipinaliwanag ni Gabriel sa ika-siyam na kabanata ng Daniel, na nagsasaad na patitibayin ni Cristo ang tipan sa marami sa isang sanlinggo.

At patitibayin niya ang tipan sa marami sa isang sanlinggo: at sa kalagitnaan ng sanlinggo ay ipatitigil niya ang hain at ang handog, at dahil sa paglaganap ng mga karumaldumal ay gagawin niyang tiwangwang, hanggang sa kaganapan, at ang itinakda ay ibubuhos sa ginawang tiwangwang. Daniel 9:27.

Ang isang makahulang linggo ay dalawang libo at limandaang dalawampung simbolikong araw, at ang propesiyang ipinaliwanag ni Gabriel ay nagtukoy na sa 'kalagitnaan' o sentro ng mga nasabing dalawang libo at limandaang dalawampung simbolikong araw ay ipapako si Cristo sa krus. Si Cristo ang sentro ng 'dalawang libo at limandaang dalawampu' sa dalawang talahanayan ni Habakuk, at gayundin ng linggong Kaniyang pinagtibay ang tipan sa marami.

Noong 1863, ang Adventismo ay nagsimula bilang isang iglesia, at ang kilusang Millerita na binigyang-kapangyarihan ng espiritu ni Elias ay pinaslang. Nauunawaan ng kilusang Millerita na, sa konteksto ng pitong iglesia sa Aklat ng Apocalipsis, sila ang Iglesia sa Filadelfia. Ang mga humiwalay sa kanila pagkatapos ng Dakilang Pagkakadismaya noong 1844 ay kinilala noon bilang mga Laodiceano. Noong 1856, sinimulan ni James White sa Review and Herald ang isang serye ng mga artikulo na tinukoy na ang kilusang nagsimula bilang Filadelfia ay naging Laodicea, at na ang mga kasapi ay kinailangang hanapin noon ang lunas na iniaalok sa Iglesia sa Laodicea. Sa gayunding taon, sa gayunding publikasyon, naglathala si James White ng isang serye ng mga artikulo na isinulat ni Hiram Edson hinggil sa propesiyang dalawang libo limandaan at dalawampung taon ng Levitico dalawampu't anim. Hindi kailanman natapos ang mga artikulo.

Nang pinangunahan ng Panginoon ang kilusang Future for America pabalik sa mga dating landas pagkaraan ng Setyembre 11, 2001, muling natuklasan ang mga artikulo ni Edson, at sa kauna-unahang pagkakataon sa kasaysayan, ang dalawang panahong tig-2520 taon ay kinilala bilang dalawang sumpa. Ang isa laban sa sampung lipi sa hilaga at ang isa pa laban sa dalawang lipi sa timog. Tinukoy ni Miller ang pitong panahon laban sa kahariang timog ng Juda, ngunit tinukoy ni Edson ang pitong panahon laban sa kahariang hilaga ng Israel. Nakita ng Future for America na kapwa ang mga ito ay dapat ilapat. Kapag pinagsama ang dalawang pagkakalat, nagbubunga ang mga ito ng liwanag na propetiko na hindi kailanman kinilala nina Miller o Edson.

Nang ibinalik ng Panginoon ang Future for America sa mga dating landas pagkaraan ng 2001, ang “panunumpa” ni Moises ay muling nabuhay at tumindig sa sarili nitong mga paa. Ang mensaheng kaugnay ng “panunumpa” ay iniharap noon ng mga sugo ng ikatlong anghel, gaya ng iniharap at itinatipo ng mga sugo ng unang anghel. Ang Future for America ang kilusang nagpahayag ng mensaheng kinakatawan ni “Moises” sa kapangyarihan ni “Elias,” at si Elias ay maliwanag na nagbigay ng patotoo ni Moises hanggang sa pagtatapos ng isang serye ng mga presentasyon na pinamagatang Habakkuk’s Tables, na natapos bandang 2012. Nang magwakas ang serye ng mga presentasyong iyon, umahon ang halimaw mula sa kalaliman upang makipagdigma laban kina Moises at Elias. Nagsimula ang digmaang iyon nang ipinasya ng Future for America na ihinto ang gawaing ginagawa nito mula pa noong 1996, at magpasimula ng isang paaralan, na sa kapalaluan nito ay tinawag nitong The School of the Prophets. Lalong mabuti sanang tawagin ang paaralan, ang paaralan ng mga bulaang propeta!

Ang kaguluhan at kalituhan na naganap nang nagsimulang payagan ng paaralan ang yaong mga kailanma’y hindi pinagtibay ng Panginoon bilang Kaniyang mga sugo na ilahad ang sarili nilang mga kaisipan ay nagwakas sa pagkamatay ng Future for America noong 18 Hulyo 2020. Sa puntong iyon, sina Moises at Elias ay pinaslang na sa mga lansangan.

At kung matapos na nila ang kanilang patotoo, ang halimaw na umaahon mula sa kalaliman ay makikipagdigma laban sa kanila, at magtatagumpay laban sa kanila, at papatayin sila. At ang kanilang mga bangkay ay nakahandusay sa lansangan ng dakilang lungsod, na sa espirituwal ay tinatawag na Sodoma at Egipto, kung saan ang ating Panginoon ay ipinako rin sa krus. Apocalipsis 11:7, 8.

Ang mapagkakatiwalaang patotoo ay yaong nagtapos sa konklusyon ng seryeng pinamagatang Habakkuk's Tables. Pagkatapos, sumalakay ang halimaw. Hindi ko batid kung sinu-sino ang sumusubaybay sa mga kasalukuyang artikulong ito, ngunit ipinapalagay kong binubuo ito kapwa ng mga kaaway ng Future for America at ng mga patuloy pang nagsisikap na harapin ang kabiguan noong Hulyo 18. Kaya inaasahan kong yaong mga kabilang sa kategoriyang tinutukoy ko bilang mga kaaway ay ituturo kung gaano, sa kanilang isipan, lumilitaw na naglilingkod sa sariling kapakanan ang paglalapat na ito ng kasaysayang propetiko. Maging gayon. Masyado nang maikli ang panahon upang magkunwari na ang kasaysayan ng Future for America ay hindi malinaw na natutukoy bilang ang kilusang tinipuhan ng Kilusang Millerita, at masyado ring maikli upang magkunwari na ang may kapintasang Laodiceanong sugong-tao na ibinangon upang manguna sa kilusang iyon ay hindi tinipuhan ni William Miller.

Si Miller ay isang Filadelfiano at ako naman ay pumasok sa Adventismo mula sa sanlibutan noong 1975, kaya ako ay isang sertipikadong Adventistang Laodiceano. Ang kasaysayan ng aking buhay ang nagpapatotoo sa katotohanang iyon. Gayunman, kamakailan lamang, ang mahabaging Diyos ng langit ay inatasan ako na isulat ang mensaheng Kanyang ngayo'y inihahayag at ipadala ito sa mga iglesia. Ang Kanyang tagubilin ay may kalakip na pangako na kapag Kanyang bubuhayin mula sa mga patay sina Moises at Elias, sila'y bubuhaying muli bilang mga Filadelfiano, hindi bilang mga Laodiceano. Ang kilusang nagsimula sa kasaysayan ng mga Milerita ay ang panahon ng Filadelfia, na sa kalaunan ay lumipat tungo sa Laodicea noong 1856 nang sinimulan nito ang proseso ng pagtanggap sa mga saligang inilatag ng mga Milerita. Ang pagtanggap ay nagsimula sa pagtatabi sa bagong pag-unlad ng liwanag na inihandog sa pamamagitan ng panulat ni Hiram Edson. Pagkaraan ng pitong taon, noong 1863, ang kilusang Elias na nagharap ng mensahe ni Moises ay pinaslang. Sa mismong oras na pinaslang ang kilusan, isang iglesia ang ipinakilala upang palitan ang kilusan. Si Moises at si Elias ay pinaslang sa pasimula ng Adventismo at muli silang pinaslang sa katapusan ng Adventismo.

Sa pagtatapos ng propetikong Laodicea, noong 1989 ay naalisan ng selyo ang pangitain ng ilog Hiddekel at nagsimula ang isang kilusang ipinanganak ng inang Laodicea. Ang Panginoon ay hindi nabigla at alam Niya na Kanyang tatapusin ang Kanyang gawain ng tatlong anghel gaya ng Kanyang pinasimulan ito. Kanyang tatapusin ito sa pamamagitan ng isang kilusan ng mga Filadelfiano, gaya rin ng Kanyang pasimula; at upang magawa ito, ang kilusang ipinanganak na Laodiceano ay kailangang patayin at muling buhayin bilang mga Filadelfiano. Sa paggawa nito, ang kilusang inihango mula sa iglesya ng Laodicea ay magiging ang ikawalo na kabilang sa pito, sa mismong kasaysayan kung saan ang tatluhang unyon ay magiging ang ikawalo na kabilang sa pito. At sa gayunding kasaysayan, ang sungay ng Republikanismo ay makararanas din ng pagkabuhay na mag-uli ng ikawalong yaon na kabilang sa pito, na dating napatay ng “woke-ism” ng Ehipto at Sodoma; subalit ang linyang propetiko na iyon ay tatalakayin pa sa mga artikulo sa bandang huli.

At ang mga tao mula sa mga bayan, mga angkan, mga wika, at mga bansa ay mamasdan ang kanilang mga bangkay sa loob ng tatlong araw at kalahati, at hindi pahihintulutang mailagay sa mga libingan ang kanilang mga bangkay. At ang mga nananahan sa lupa ay magagalak dahil sa kanila, at magsasaya, at magpapadala ng mga kaloob sa isa't isa; sapagkat ang dalawang propetang ito ay pinahirapan ang mga nananahan sa lupa. At pagkaraan ng tatlong araw at

kalahati, pumasok sa kanila ang Espiritu ng buhay mula sa Diyos, at sila'y tumindig sa kanilang mga paa; at isang matinding takot ang sumaklaw sa mga nakakita sa kanila. Pahayag 11:9-11.

Hindi inilagay sa libingan ang Future for America; nananatili lamang itong nakahandusay sa lansangan kung saan ito pinaslang, samantalang ang mga kaaway nito ay nagalak sa waring kamatayan nito. Gayunman, “pagkaraan ng tatlo't kalahating araw ay pumasok sa kanila ang Espiritu ng buhay mula sa Diyos, at sila'y tumindig sa kanilang mga paa.” Wala nang panahon, kaya't ang tatlo't kalahating araw ay sagisag ng 1,260 araw o taon, na sa Apocalipsis labindalawa, talatang anim at labing-apat, ay kumakatawan sa ilang kung saan ang santuwaryo at ang hukbo ay niyurakan. Kung sila'y nailagay sa libingan, hindi sana sila nasa lansangan na maaaring yurakan. Ang pagyurak sa Future for America ay hindi lamang isang simbolikong panahon, kundi ito ang simbolikong panahon ng mensahe ng “pitong ulit” na kinakatawan ng panunumpa ni Moises.

At sila'y mabubuwal sa talim ng tabak, at dadalhing bilang mga bihag sa lahat ng mga bansa; at ang Jerusalem ay yuyurakan ng mga Hentil, hanggang sa maganap ang mga panahon ng mga Hentil. Lucas 21:24.

May tatlong pagkakataon na niyurakan ang Jerusalem. Una, niyurakan ito ng Babilonia mula 677 BC hanggang 607 BC. Ikalawa, niyurakan ito ng paganong Roma mula AD 66 hanggang AD 70. Ikatlo, niyurakan ito ng espirituwal na Roma mula 538 hanggang 1798. Ang pagyurak sa Jerusalem ng mga Hentil na tinukoy sa Lucas 21 ay ang isang libo dalawang daan at animnapung taon ng paghahari ng kapapahan. Ang Apocalipsis 11, kung saan nasusumpungan natin ang patotoo nina Moises at Elias, ay nagsisimula sa pagtukoy sa nasabing yugto ng panahon.

At ibinigay sa akin ang isang tambo na tulad ng isang pamalo; at ang anghel ay tumayo at nagsabi, Tumindig ka, at sukatin mo ang templo ng Diyos, at ang dambana, at ang mga sumasamba doon. Ngunit ang looban na nasa labas ng templo ay iwan mo, at huwag mo itong sukatin; sapagkat ibinigay iyon sa mga Hentil; at yuyurakan nila ang banal na lunsod sa loob ng apatnapu't dalawang buwan. Pahayag 11:1, 2.

Ang utos kay Juan na sukatin ang templo at ang mga sumasamba sa loob niyon ay kumakatawan sa pagsisimula ng paghuhukom noong 1844, sapagkat ang naunang dalawang talata ay nagpapakilalang si Juan ay nakaranas ng kapaitan ng Dakilang Pagkakadismaya noong 1844; at pagkaraan, matapos siyang sabihan na dapat niyang ulitin ang gawaing pagpapahayag ng mensahe, ipinahahayag ng unang talata ng kabanatang labing-isa na kakapasimula pa lamang ang paghuhukom.

Dumating na ang panahon na yayanigin ang lahat ng maaaring yayanigin, upang ang mga bagay na hindi mayayanig ay manatili. Bawat usapin ay isinasailalim sa pagsusuri sa harap ng Diyos; sapagkat sinusukat niya ang templo ng Diyos, at ang mga sumasamba roon. ‘Ganito ang sabi niya na nagtatangan ng pitong bituin sa kaniyang kanang kamay, na lumalakad sa gitna ng pitong kandelrong ginto; nalalaman ko ang iyong mga gawa.... Mayroon akong laban sa iyo, sapagka't iniwan mo ang iyong unang pag-ibig; kaya't alalahanin mo kung saan ka nahulog, at magsisi, at gawin mong muli ang mga unang gawa; kung hindi ay paririto ako sa iyo agad, at

aalisin ko ang kandelerero sa kaniyang kinalalagyan.’ ‘Magsisi; o kung hindi ay paririto ako sa iyo agad, at makikipaglaban ako laban sa iyo sa tabak ng aking bibig. Ang may pakinig, makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia: Sa magtatagumpay ay ipagkakaloob kong makakain ng nakatagong mana, at bibigyan ko siya ng isang batong puti, at sa batong yaon ay may nakasulat na bagong pangalan, na walang sinumang nakaaalam, maliban sa tumatanggap nito.’ The 1888 Materials, 1116.

Habang kinakatawan ni Juan ang pagbubukas ng paghuhukom ng pagsisiyasat noong 1844, sinabihan siyang huwag isama ang looban ng templo, sapagkat ibinigay iyon sa mga Hentil na yuyurak sa banal na lungsod sa loob ng isang libo dalawang daan at animnapung taon. Tinutukoy ng Lucas dalawampu't isa na yuyurakan ng mga Hentil ang Jerusalem hanggang sa matupad ang "mga panahon" ng mga Hentil. Katatapos lamang itukoy ni Juan, sa kabanata labing-isa, na ang panahon ng pagyurak sa Jerusalem ng mga Hentil ay ang panahon mula 538 hanggang 1798. Tinukoy ni Juan ang panahong ito nang makalawa sa kabanata labindalawa bilang ang ilang, isang yugto ng panahon na pinagtakasan ng iglesia upang makaiwas sa pag-uusig na idinudulot ng Papa.

Kapag sina Moises at Elias ay pinaslang at iniwan sa lansangan upang yurakan sa loob ng tatlo't kalahating araw, ang tatlong naunang kasaysayan kung kailan niyurakan ang Jerusalem ay dapat unawain bilang mga tipo ng panahong iyon. Sa Lucas 21, yuyurakan ng mga Hentil ang banal na lungsod hanggang sa matupad ang mga “panahon” ng mga Hentil.

Sa gayon, tinutukoy ni Lucas na may higit sa isang “panahon ng mga Hentil,” ngunit batid natin na ang katuparan ng “panahon ng mga Hentil” ay noong 1798. Ang unang “panahon ng mga Hentil” ay nagsimula noong 723 BC, nang ang hilagang kaharian ng Israel ay nayurakan ng Asiria. Ang pagyurak na iyon ang nagpasimula ng pagyurak ng isang kapangyarihang pagano at nagpatuloy hanggang 538, nang ang kapangyarihang papal ang nagpatuloy ng gawaing iyon hanggang 1798. Pinagtapon at nayurakan ng paganismo ang literal na Israel, at pinagtapon at nayurakan ng papalismo ang espirituwal na Israel. Ang mga “panahon” ng mga Hentil ay kumakatawan sa dalawang libo't limang daan at dalawampung taon ng Levitico dalawampu't anim, na kumakatawan sa dalawang yugto ng pagyurak. Ang una ay isinakatuparan ng paganismo, na kinakatawan ng Asiria, saka ng Babilonya, at saka ng Roma na pagano. Pagkatapos, ang ikalawang kapangyarihang nagdudulot ng pagkatiwangwang, na tinukoy ni Miller sa banal na balangkas ng propesiya na kanyang ginamit, ay ang papalismo, na magpapatuloy sa pagyurak hanggang 1798. Ang pagyurak ng kapwa paganismo at papalismo ang mismong katanungang ibinangon sa makalangit na diyologo na nagbunga ng sagot na siyang saligan at pangunahing haligi ng Adbentismo.

Nang magkagayo'y narinig ko ang isang banal na nagsasalita, at ang isa pang banal ay nagsabi sa banal na yaong nagsasalita, Hanggang kailan ang pangitain tungkol sa palaging handog, at sa pagsalangsang ng pagkatiwangwang, na kapuwa ang santuario at ang hukbo ay ibinibigay upang yurakan? At sinabi niya sa akin, Hanggang sa dalawang libo at tatlong daang araw; kung magkagayo'y malilinis ang santuario. Daniel 8:13, 14.

Ang anghel na si Gabriel at ang iba pang mga anghel ay nagpatnubay kay Miller upang maunawaan na ang “palagian” ay kumakatawan sa paganismo at na ang “pagsalangsang ng

pagkatiwangwang” ay kumakatawan sa papalismo. Kapwa ang paganismo at ang papalismo ay yuyurakan ang santuwaryo at ang hukbo. Samakatuwid, ang “mga panahon” ng mga Hentil na tinutukoy ni Lucas ay ang dalawang panahon ng pagyurak na tig-isang libo dalawang daan at animnapung taon, na sa kabuuan ay ang pitong panahon ng Levitico dalawampu’t anim.

Ang mensahe ng “panunumpa” ni Moises ay pinatay noong 1863, kasama ang sugong si Elias na naghayag ng mensahe ni Moises. Kapwa ang mensahe ni Moises at ang sugong si Elias ay muling nabuhay pagkaraan ng Setyembre 11, 2001. Ang pangyayaring, matapos muling ipahayag ni Elias ang mensahe ni Moises, kapwa sila pinatay at iniwang nakahandusay sa lansangan, na hindi inilibing sa loob ng isang libo dalawang daan at animnapung araw, ay tuwirang kaugnay ng mensahe ng “pitong ulit” na tinatawag ni Daniel na “panunumpa” ni Moises. Ang kilusan at ang sugo na inuulit ang mensahe ni Moises na ipinahayag ni Elias, na itinipo nina Miller at ng mga Millerita, ay sa wakas ay tatayo sa kanilang mga paa at mabubuhay na muli.

At pagkaraan ng tatlo’t kalahating araw, ang Espiritu ng buhay mula sa Diyos ay pumasok sa kanila, at sila’y tumindig sa kanilang mga paa; at bumagsak ang malaking takot sa mga nakakita sa kanila. At nakarinig sila ng isang malakas na tinig mula sa langit na nagsasabi sa kanila, Umakyat kayo rito. At sila’y umakyat sa langit sa isang alapaap; at nakita sila ng kanilang mga kaaway. Apocalipsis 11:11, 12.

Tatalakayin natin ang katotohanang ito sa susunod na artikulo.